

1. Ach, dcérko (Lokálka)

1. [: Ach, dcérko, dcérko, doma-li jsi, :]
[: pasáček se ptá, dala-li jsi. :]
  2. [: Dala i brala, ale málo, :]
[: málo se mařenek vydělalo. :]
  3. [: Najdi si místečko u silnice, :]
[: co vede z Cínovce na Teplice. :]
- *: Ach, dcérko, dcérko, doma-li jsi ...

2. Balíček karet (Lokálka / T. T. Hall)

E⁷ A D A ...

Rec: Povím vám příběh z vojenského cvičení, který mi vyprávěl T. Texas Macháček. Jeho hrdinou je voják a balíček karet. Pozdě večer dorazila do kasáren hrstka znavených vojinů v záloze, kteří zbloudili při nočním cvičení. Vojáci ze sebe smyli prach, vypili šálek kávy s brómem a ihned ukázněně nastoupili na školení mužstva. Školení už začalo, a tak vojáci v tichosti usedli do lavic a vytáhli z baťůžků brožurky. Všichni, až na jednoho. Ten vytáhl z kapsy balíček karet a začal je před sebou na stole rozkládat jednu vedle druhé. Staršina, který měl v učebně dozor, to spatřil a předvedl vojáka před velitele roty.

„Proč jste přivedl toho vojáka, soudruhu staršino?“
„Hrál v učebně karty, soudruhu majore.“
„Můžeš mi to nějak vysvětlit, soudruhu vojáku?“
„Zajisté, soudruhu majore.“
„V to doufám, neboť jinak bych tě musel přísně potrestat v souladu s platným vojenským řádem.“
„Po celé vojenské cvičení jsem vzorně plnil své povinnosti a s sebou jsem neměl nic než tenhle balíček karet. Doufám, že vás čistotou svých myšlenek uspokojím stejně tak, jako tyto karty uspokojily mne při plnění náročných bojových úkolů.“
A s těmito slovy začal voják své vyprávění.

„Eso mi připomene, že nad námi je jen jediný velitel pluku. Dvojka, to jsou dva roky základní vojenské služby a trojka tři nemanželské děti, které se za tu dobu narodily mé družce Marii. Čtyřka pak, to jsou Marek, Matouš, Lukáš a Jan - naše zákopnické družstvo a pětka je naše veškerá hotovost týden po výplatě služného. Šestka mi připomene šest ostrých nábojů, které jsem ztratil při nočních střelbách, a sedmička sedm dní vězení, které jsem za to vyfasoval od velitele roty. Osmička mi pak napoví, kolik prstů mám na nohách od chvíle, kdy jsem upustil odjištěný ruční granát. Devítka znamená, že denně v devět-nula-nula odcházím do Army a desítka je moje oblíbená kalorická strava, kterou tamo konzumuji. Král mi připomene kuchaře Viléma, jenž trvalou dietou vládne našim žaludkům. Královna je skladnice Andula, u které každé pondělí fasuji čisté onuce. A spodek, spodek, soudruhu majore, to není ďábel, ale vojin Gregora, který mi je hned v úterý nato ukradne. Tak vidíte, soudruhu majore, že tyto karty mi posloužily stejně dobře jako brožurka, deníček i zápisník.“
A, přátelé, tento příběh je pravdivý, neboť mi jej vyprávěl T. Texas Macháček.

3. Blizzard (Lokálka / H. Howard)

1. Když jde blizzard s vichřicí, dám si ovar s hořčicí
a zalezlej jsem doma celej den,
v láhvi doušek rumu zbyl, proč bych v klidu nepopil,
[: vždyť jen stanic pár je metrem k Mary Ann. :]
2. Kam bych noci šílenou vláčel kostru, zvlášť tu svou,
začínám být mírně unaven,
sčítám sklínku za sklínkou, pak se vydám za milkou,
[: vždyť jen stanic pár je metrem k Mary Ann. :]
3. Stín můj nemůže a pad', uštval ho ten věčnej chvat,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí propíjím, další výklad rozbíjím
[: cestou, která míří k Mary Ann. :]

- Rec:** V dálce světla zaplály, prej mě dlouho, dlouho hledali,
potíž je jenom v tom, že nemůžu dál,
do dlaní si hlavu dám, škytnu a pak zašeptám:
[: „Která z vás je, hoši, Mary Ann?“ :]
4. Tak ho našli za pár dní v jedný cimře nevzhledný,
tvář měl bílou, na sobě bílej len,
v ruce láhev a v ní, žel, rozpuštěnej Gastrogel,
[: nadpraporčík nebyl Mary Ann. :]

4. Dva (Lokálka / Willie Nelson, Waylon Jennings)

1. Léta už chodím s dívkou, co věčnou žízeň má,
je to pro mě terno, neb zkratky k restauracím zná,
ani já nejsem jiný, též nemám rád na patře prach,
co má pár procent, rád schovám ve svých útrobách.
2. Mě zlákaly kdysi její nevšední viněty,
má je v tři plus jedna na stěnách místo tapety,
všechny zmíněné značky udělaly do ní kdysi „hop“,
minulý týden polepila už poslední strop.
- R:** Když si žíznivou ženskou vezme žíznivej chlap,
budou mít náročnej život a sotva na týden plat,
večer můžou jen sedět a popíjet Jeptišku di Pap,
když si žíznivou ženskou vezme žíznivej chlap.
3. Teď začínáme spolu lepit druhou vrstvu na stěnách,
ve dvou to jde lépe, kdopak by sám dnes to táh'?
- Prima nám to klape, toužíme navždy spolu žít,
však je tu věčný problém - kde máme na oddavky vzít?

R:

R:

5. Folsom email blues (Lokálka / Johnny Cash)

1. Můj děda bejval natěrač a machr na práci
a na půdě nám po něm zbyla pistol stříkací,
tu věc obdivovali všichni kámoši z baráku
a máma mi říkala: „Nehraj si s tím, rošťáku!“
2. Jenže i já byl blázen posedlej emailem,
na půdu jsem chodil s barvou skoro každěj den,
třímaje štětku v ruce, chtěl jsem bejt chlap all right,
ředidlo mi vonělo krásněji než Black and White.
3. Ale natřít okap, to není žádněj žert,
nahoru jsem vylez', dolů letěl jsem jak čert,
protože nejsem kočka, zásadně padám na hlavu,
z těch důvodů vlastním trochu kratší postavu.
4. Teď primář chirurgie mi říká, že je šlus,
na sádrovým lůžku zpívám Folsom email blues,
pravdu měla máma, radila: „Vem si bezpečnostní pás,
vždyť ani pro dědu nebyl okap žádněj špás.“

6. Franta Novák (Lokálka / L. Payne)

1. Tam poblíž vísky Pardubic, kde úrodná je zem,
proháněl se Franta Novák se svým traktorem,
liboval si v rychlosti a taky ve víně,
až skončil bez papírů u vidlí v kravíně.
- R:** Říkala mu Máňa: „Já měla v noci sen,
že kontrolor z okresu k nám jede gazíkem,
je to Ludva Horáček, svou práci dobře zná,
brzy asi odhalí, proč dojvost je zlá.“
2. Na samotě mezi skotem žili život svůj:
Máňa byla přes krmení, Franta házel hnůj,
každého dne časné ráno krávy podojil,
a když bylo mlíka míň, tak vodu do něj lil.
- R:**
3. Jednoho dne brzy zrána začal kohout řvát,
Franta běžel do kravína spustit agregát,
náhle spatřil Horáčka, jak vchází do dveří,
zůstal pať u dížky stát, svým očím nevěří.
- R:**
4. Horáček se Franty ptá, co dává krávám žrát,
že dávají místo mlíka bledý dehydrát,
Franta drží hlavu v dlaních, tiše naříká,
proč krmivem jadrným cpal svého čuníka?
- R:** Říkala mu Máňa: „Já měla v noci,
že kontrolor z okresu k nám jede gazíkem,
je to Ludva Horáček, svou práci dobře zná.“
Proč Frantík neposlouchal ta slova varovná?

7. Fit pro život (Lokálka / Lee Hazlewood)

1. E
Zas mi říká, že má něco pro mě,
a to něco vitamín prý je,
 A^7
já však nechci žádnéj sajrajt v domě, jé,
 E
přináší jen hlad a výdaje,
 G E G E
mám pro zdraví svůj vlastní žebřík joulový,
 G E
nejčestnější místa na něm drží vepřový.
2. K snídani dám šest buličích oček,
k přesnídávce tláču s cibulí,
v poledne se na mě směje bůček, jé,
po osmi knedlích se jen zahulí,
pak se chvíli šoupnu do příčný polohy
a sním o řízku silným jak můj palec u nohy.
3. Odpolední svačinku už spojím
v restauraci přímo s večerí,
než to všechno pěkně v klidu dojím, jé,
s dalším pivem se už sešerí,
jestli ještě jedno, co se ptá ten vřed,
to dá přece rozum, pingle s IQ 05.
4. Nevím, co je mrkev nebo kiwi,
sója nechť mi kvete na hrobě,
z ovoce uznávám jenom slívy, jé,
v přepálené čiré podobě,
možná ještě broskev nebo meruňku,
tak nelelkuj a nalejvej, ty starej šizuňku.
5. Tak se valím tím přiblblým světem
makrobiotických orgií,
nejsem přece žádnéj malej kretén, jé,
na kterého budu ušijí,
o joulech vím svoje, a to mě teda ctí,
kdo o nich nemá pojem, sám si šlape po štěstí.

Rec: Vitamíny z mého domu - pochodem vchod!

8. Indulona (Lokálka / Eman Prkno Sally)

1. F Ami B^b F C^7 F
Patku chleba si prohlížím, sídliště už jde spát,
 B^b F C^7
smutný prázdno je ve spíži, do duše padá chlad,
 F Ami B^b F C^7 F
usedám na své pohovce, poslední dávku mám,
 B^b F G^7 C^7
mazlavý zázrak z Hlohovce na patku roztírám.
- R:** F B^b
Když přijde hlad, jedině Indulona
 F C^7 F
je přítel nejlepší ze všech, co znám,
 B^b
jak častokrát pomohla Indulona
 F C^7 F
ve chvílích nejtěžších, když chléb byl sám.
- *** B^b F
Ztrácíš se jako dým, slovenská láska má,
 B^b C^7
však žádnéj margarín mi nesmí přes můj práh,
 F B^b
já půjdu spát a příchůť Indulony
 F C^7 F C^7 F
bude mě v útrobách příjemně hřát.
2. Hnědá, modrá a červená, vzpomínky krásný mám,
prd platný jsou, když od ledna svou Indy postrádám,
k čemu je Rama ze zlata, když ji hned vyblíji,
vrať se mi, tubo buclatá, já jsem pro unii.
- R:**
- *** Ztrácíš se jako dým, slovenská láska má,
však žádnéj margarín mi nesmí přes můj práh,
já vím, že zas zásilky Indulony
do Čech se navrátí, až přijde čas.

9. Jaro (Lokálka / Tomáš Linka, Jindřich Šťáhlavský)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & C & G & \text{Ami} \\ \text{My} & \text{čekali} & \text{jaro, a} & \text{zatím} & \text{přišel} & \text{mráz,} \\ & C & G & & \text{Ami} \\ \text{tak} & \text{strašlivou} & \text{zimou} & \text{nepoznal} & \text{nikdo} & \text{z nás,} \\ & C & G & & \text{Ami} \\ \text{dva} & \text{dny} & \text{a} & \text{dvě} & \text{noci} & \text{stále} & \text{padal} & \text{sníh,} \\ & C & G & & \text{Ami} \\ \text{náročný} & \text{to} & \text{bylo} & \text{v} & \text{těch} & \text{dobách} & \text{ledových.} \\ & C & & & G \\ \text{Čtyři} & \text{stupně} & \text{pod} & \text{nulou} & \text{snad} & \text{byly,} & \text{vážení,} \\ & Dmi & & & G \\ \text{a} & \text{vlak} & \text{hned} & \text{pár} & \text{hodin} & \text{nabraly} & \text{zpoždění,} \\ & C & & & G \\ \text{každou} & \text{chvilu} & \text{bez} & \text{proudu} & \text{a} & \text{plyn} & \text{jen} & \text{skomíral,} \\ & Dmi & & & G & & \text{Ami} \\ \text{a} & \text{na} & \text{jízdní} & \text{řád} & \text{se} & \text{radši} & \text{nikdo} & \text{neřádal,} & \text{byl} & \text{hroznej} & \text{mráz.} \end{array}$
2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
„Můj čuník v chlívků leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, snad doktor poradí.“
Půjčil jsem mu trabant, a když dveře zavíral,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
„Jeď, brachu, pěkně zvolna, je hrozný náledí,
jsou ojetý gummy, auták moc nesedí, tak neriskuj!“
3. Soused jen máv' rukou a prudce rozjel vůz,
nevšim' si, že do dveří mi přivřel hubertus,
v kotrmelcích striptýz ještě nikdo neviděl,
když přivedli mě k vědomí, tak jsem se zastyděl.
Moje spodní prádlo nebylo akorát,
od léta už nespátřilo zblízka saponát,
navíc právě vzadu v něm velký otvor zel,
vznikl asi, mrška, jak spad' jsem na ... kostrč, já smůlu měl.
4. Ve chvíli, kdy známí stavěli mě na nohy,
přistál soused na návsi uprostřed výlohy,
skončil tam i s trabantem na gumách ojetých,
je to prý má vina, řekli mi na DI.
Teď soused je můj nepřítel a z auta zbyl jen vrak,
navíc musím šetřit na nověj huberfák,
pokuta za gummy mě vyšla na pět set
a zbrusu novou sámošku stavím v akci „Z“, a čuník zdech'.
- *: $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & C & G & \text{Ami} \\ \text{Někdy} & \text{dobrá} & \text{vůle} & \text{zkrátka} & \text{nestačí} & \dots \end{array}$

10. Jaká je (Lokálka / E. Ricardi, L. Albertelli)

1. $\begin{array}{ccccccccc} G & Hmi & C & D & G & Hmi \\ \text{Je,} & \text{jaká} & \text{je,} & \text{tak} & \text{mě} & \text{náhle} & \text{kopla} & \text{do} & \text{klína,} \\ C & D & G & Hmi \\ \text{moje} & \text{tvář} & \text{má} & \text{barvu} & \text{albína,} \\ C & D & G & Emi & C & D & G & Emi \\ \text{ať} & \text{mně} & \text{to} & \text{už} & \text{víckrát} & \text{nedělá,} & \text{chápu,} & \text{že} & \text{je} & \text{ráda} & \text{veselá,} \\ C & D & G & Emi & C & D \\ \text{jenže} & \text{jinak,} & \text{než} & \text{chci} & \text{já.} \end{array}$
2. Je, jaká je, trochu dítě, trochu mužatka,
řídké vlasy maj' punc pozlátka,
chvilu něžná, chvilu upjatá, jak je štíhlá, jak je baňatá,
jenže jinde, než chci já.
3. Je, jaká je, samý Lybar, pod ním blondýna,
téměř do patnácti nevinná,
její minulost je pohnutá, chvilu křičí, pak zas nedutá,
vždycky jindy, než chci já.
4. Je, jaká je, tak mě náhle ťukla do tváře
drobnou ručkou s citem kováře,
její krása je prý pompézní asi proto, že je obézní
trochu více, než chci já.

11. Ještě já se podívám (Lokálka)

1. $\begin{array}{c} G \\ \text{[:} & \text{Ještě} & \text{já} & \text{se} & \text{podívám,} & \text{podívám} \\ \text{Ami} & & D \\ \text{k} & \text{těm} & \text{jičínským} & \text{hospodám,} & \text{:]} \\ (D) & & G & Emi \\ \text{[:} & \text{jestli} & \text{je} & \text{tam} & \text{ještě} & \text{modrooký} & \text{děvče,} \\ \text{Ami} & D & G \\ \text{já} & \text{si} & \text{na} & \text{ně} & \text{zavolám.} & \text{:]} \end{array}$
2. [: A tak jsem si zavola, zavola,
až se vrátka zachvěla, :]
[: náhle v mokré trávě s páskou na rukávě
stála moje Anděla. :]
3. [: Na té pásce žlutavé, žlutavé
stála čtyři písmena, :]
[: prý to probuzení a klidu rušení
spraví jedna zelená. :]
4. [: Ještě já se podívám, podívám
po jičínských hospodách, :]
[: jestli je tam ještě modrooký děvče,
projdu kolem po špičkách. :]

12. Kouřová (Lokálka / Jiří Zmožek)

- G D*
1. Kouřím rád, a je to na mně, doufám, znát,
Emi C G
kouřím rád, chci cévám trochu dýmu dát,
C G
častokrát, když rodina jde večer spát,
Ami D G
zvoní soused, abych si s ním šel zabáňat.
2. Fajčenie mám zo všetkého najradšej,
údené sú moje pľúce najkrajšie,
fajčenie, som ako zadymené pako,
tuhá sparta a päť ráz prepálené sako.
Ami D G Emi
- R:** Kašláni, kašľanie zdravé zni, zdravo znie,
Ami D G
táto melódia ozaj ... ,
C G
dusím se, a mé dýchací trubice
Ami D G
nikotinem se mění v černé hadice.
3. Dýmání je to, co máme společné,
dýmám rád, však okolí je nevděčné,
častokrát, když kolegové chtějí spát,
zvonky vypnou a jdou kancelář vyvětrat.
- R:**
4. Sípání je to, co máme společné,
sípám rád, mít čistý hlas je zbytečné,
častokrát, když nikde nechtějí mě znát,
[: dám si čouda, a zvonky začnou znít a hrát. :]

13. Kroužek (Lokálka)

- G D7*
1. Před léty jsem býval ještě dost pohlednej kluk,
G
říkali mně „mamlas“, ale mně to bylo fuk,
G7 C
s kamarády prožíval jsem spoustu hezkejš dnů,
D7 G
než jsem potkal dívku jménem Lou.
2. Nechápu, proč právě já jsem jí pad' do oka,
cítíl jsem se jako úhoř v tlamě žraloka,
události potom vzaly příliš rychle spád,
po pár fackách už jsem ji měl rád.
G D7 G
- R:** [: To se lidem stává, tak to musí být,
C G D7 G
lepší kroužek v nose, než ho na prstíku mít. :]
3. Na radnici to pak se mnou vzala kalupem,
oči měla podlitý krvavým kečupem,
když řekla své „ano“, skřípaly jí sanice,
až mi strachem řídla stolice.
4. Slíbila, že budu si žít jako ve vatě,
domů odtáhla mě na mý vlastní kravatě,
poznal jsem, že její láska není pápěří,
když jsem zkusil futra u dveří.
- R:**
5. Jednou jsem se odvážil a vzpurně jsem si dup',
od té doby do skleničky na noc dávám chrup,
nechápu, jak dvacet roků moh' jsem bez ní žít,
teď si můžu jenom šeptem klít.
6. Už několik let žiju pod laskavým dohledem,
bije mě jen ráno a pak až před obědem,
když jsem hodnej, jednou za rok můžu do kina
na chudáka Charlie Chaplina.
- R:**

14. Kdo váhá (Lokálka / R. Thenissen)

- C*
1. Odpovídám na tvůj inzerát,
G
cítím, že už dlouho chci tě znát,
C F C D
značka: hudba, příroda a zpěv, já dlouho měla pech,
D7 G
snad budeš mě mít rád.
2. Bačom som na hôrnom salaši,
verný Šarik tvoj list prináší,
značka: hudba, príroda a spev, už pení sa mi krev,
túžim po sobáši.
- C G C C7 F C*
R: Michalovce, dálko mámivá, přes Ostravu, Vrútky, Raču
G C F C
jeď navštívit Imra-baču, ten, kdo váhá, prohrává.
3. Osmnácť je príliš nízky vĕk
na můj odchod z víru diskoték,
nemíním teď měnit městský ruch za zdravý horský vzduch
a v samotě mít lék.
4. Nie som predsa žiadny apoštol,
na fujarke pískam rock'n'roll,
ak sa zbavím vody v menisku, pozvem ťa na disk,
tam slivkou spláchnem bôľ.
- R:**
5. Jednou možná zatouží můj dech
choré dívky ze severních Čech
po ozónu vihorlatských hor, kde tiše šumí bor,
však zatím nemám spěch.
6. Zostaň si tam u svých chemičiek,
iná rada príde na vidiek,
ako ešte trochu rátať viem, bolo tu tridsať žien,
hoci nepremáva vliek.
- R:** Michalovce, dálko mámivá, přes Ostravu, Vrútky, Raču
už je pozdě honit baču, ten, kdo váhá, prohrává.

15. Kristýna z El Paky (Lokálka / M. Robbins)

- D*
1. Tam poblíž návěští žil jen tak pro štěstí
muž, který závory spouštěl, když slyšel vlak znít,
měl domek služební s malými okny
a dceru Kristýnu - toužil z ní průvodčí mít,
když malá bývala, tatínka štípala
kleštěma do ucha ve chvíli, kdy tvrdě spal,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
- A⁷*
2. A roky letěly, děvče, už dospělý,
zaneslo osobní dotazník na ČSD,
dostalo ze skladu mundúr a kleště,
zavětilo dráze život, a s ním srdce své,
„tak štěstí začíná,“ říčela Kristýna,
když se s ní vlak směrem na Kolín pohupoval,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
3. Oči plný něhy, v ruce dva potěhy
třímala, když dbala na blaho cestujících,
pražce a výmoly, zvuk písku pod koly
každému připomněl ten její andělský smích.
„Kdopak si přistoupil?“ volala ze všech sil,
ozvěnu tunelů její hlas přehlušoval,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
4. Z vojenské posádky dal se s ní do hádky
vojín, co opustil útvar bez povolení,
tak malér začíná, mínila Kristýna
a dala mu pěstí pod oko poučení,
v krvi dvě promile, tvářil se zavile,
když s její pomocí za jízdy vystupoval,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
té dívce úředník do listu rodného dal.
5. Tak roky plynuly, aniž ji minuly,
přišel čas odevzdat erární kleště a plášť,
odmítla pohodu, vzdala se důchodu,
s odznakem „revizor“ objíždí vlast křížem-kráž,
kdo jede načerno, neudělá terno,
směje se zbytečně tak, jako já jsem se smál,
ústa s barvou vína a jméno Kristýna
při jízdě načerno osud mi do cesty dal.

16. Kouzelné zrcadlo (Lokálka)

- C* *G* *C*
1. Dalo mně to spoustu práce, než jsem řádně vyrost' do krásy,
koupal jsem se v kozím mlíce, škráloupy si mazal na vlasy,
vousy kropil ranní rosou, spodní prádlo v saponátech pral
a každého dne před usnutím kouzelného zrcadla se ptal:
- Rec:** Zrcadlo, zrcadlo, řekni, kdo je na světě nejkrásnější?
Jsi velice krásný, Jiříku! Tvář máš hebkou jako samet, vlasy
lesklé jako havraní peří (v oblasti biskupa), a tvé
podvlékačky září na slunci bělobou jako čerstvě napadlý
sníh. Leč Quasimodo, zvoník od Matky Boží, je krásnější
než ty!
2. Počkal jsem si deset let, než Quasimoda v chrámu zazdili,
dermacolem mazal jsem si tvář a z pavučin šil košili,
zuby čistil Thymolinem a na nohách nehty lakoval
a každého dne před usnutím kouzelného zrcadla se ptal:
- Rec:** Zrcadlo, zrcadlo, řekni, kdo je na světě nejkrásnější?
Jsi velice krásný, Jiříku! Tvář máš osmahlou jako grilovaný
Švéd, tvé zuby se blyští na slunci jako perlový náhrdelník,
a tvé rty mají barvu lesních jahod (v únoru). Leč King-
Kong,
spory to mužik ze sousedního kontinentu, je krásnější než
ty!
3. Trvalo to delší dobu, nežli King-Kong podleh' dietě,
posílený rybím tukem musím já být první na světě,
tolik krásy nenanese na svá plátna Dalí Salvátor,
teď už mezi krasavcema musím býti jasný primátor!
- Rec:** Zrcadlo, zrcadlo, řekni, kdo je na světě nejkrásnější?
Jsi velice krásný, Jiříku! Svaly máš pružné jako karoserii
Trabanta a Salvátor Dalí něco podobného tobě opravdu
v životě neviděl. Ale král přírodních skinheadů Vašek Sou-
ček
je krásnější než ty!
4. Zrcadlo má pro svůj názor nepochybně pádné důvody,
tolik krásy nedodají žádné kosmetické závody,
zkusím štěstí pod vodou, když na souši zas nejsem elita,
když mě spatří Váša Souček, zahazuje flintu do žita!

17. Léta běží (Lokálka / A. Hammond)

1. $\begin{matrix} D & & G & A & & D \\ & & G & A & & D \\ & & G & A & & D \end{matrix}$
 Svět nám otevírá brány, život tropí nové hlouposti,
 plní i nejsmělejší plány, přináší i nové radosti:
 $\begin{matrix} G & & A & & & \\ & & G & A & & \\ & & G & A & & \end{matrix}$
 [: erotickou revoluci, sex a krásné ženy,
 $\begin{matrix} D & & G & & & \\ & & G & A & & \\ & & G & A & & \end{matrix}$
 lásku jako trám za smluvní ceny,
 $\begin{matrix} D & & A & & & D \\ & & A & & & D \\ & & A & & & D \end{matrix}$
 tak, kamaráde, pojd', ať nás peep-show pohostí. :]
 $\begin{matrix} D & & & & & E_{mi} \\ & & G & A & & D \\ & & G & A & & D \end{matrix}$
 *: Už mi, hochu, není dvacet let, už mi není ani dvacet pět,
 o sexu si nechám vyprávět denně z obrazovky před spaním,
 $\begin{matrix} & & & & & E_{mi} \\ & & G & A & & D \\ & & G & A & & D \end{matrix}$
 až budu krásu chtít bez závoje, dám stovku za českého Playboye
 $\begin{matrix} & & & & & D \\ & & G & A & & D \\ & & G & A & & D \end{matrix}$
 a potom při sklenici Prazdroje svoji mužnou čest si uchráním.
 $\begin{matrix} D & & G & & & \\ & & D & & & \\ & & D & & & \end{matrix}$
- R: Čas, ten otupí i ostrý břit,
 $\begin{matrix} A & & D & & & \\ & & D & & & \\ & & D & & & \end{matrix}$
 ohraje i ten sebevětší hit,
 $\begin{matrix} H_{mi} & & & & & E_{mi} \\ & & & & & \\ & & & & & \end{matrix}$
 to, co už nejde, o tom dám si snít,
 $\begin{matrix} A & & & & & D \\ & & & & & D \\ & & & & & D \end{matrix}$
 a Bůh ví, že se proto nezblázním.
2. U baru sedím jako pěna: jak dámu rozeznám od štetky,
 co řekne devizová žena, když dám jí koňak za dvě pětky?
 [: Žádat po ní lásku asi nemá cenu,
 tvrdého mám leccos, jen ne měnu,
 tak co bys řekl, kamaráde, složíme se na milostné plotky?
 :]
 *: Už mi, vole, není třicet let, už mi není ani třicet pět,
 na co tvrdou měnu utrácet, když je záruční list propadlý,
 snad jednou, až si dodám kuráže, zajdu na erotické masáže,
 ať vím co hbitá ruka dokáže se svaalem notně ochablým.

R:

18. Lehkej krok (Lokálka / Zdeněk Rytíř)

1. $\begin{matrix} C & & & & C^7 & & F \\ & & & & C & A_{mi} & G & G^7 & G^6 & G \\ & & & & C & C^7 & & F & & \\ & & & & C & & A_{mi} & & G & G^7 & G^6 & G \end{matrix}$
 Právě bylo půl osmé, když našťoval mě svět,
 v holce svý jsem se splet', byl to pořádněj šok,
 $\begin{matrix} C & & C^7 & & & F \\ & & C & & & F \\ & & C & & & F \end{matrix}$
 jenže nebylo na rum ani na jinej lék,
 $\begin{matrix} C & & & & & A_{mi} & & & G & G^7 & G^6 & G \end{matrix}$
 tak jsem čikuli vzal a řek': s ním budeš mít lehkej krok.
 $\begin{matrix} C(C, D) & & F(F, G) \\ & & G(G, A) & & C(C, D) & G(G, A) \end{matrix}$
- R: Tak čichej a směj se, ať je ti hej,
 $\begin{matrix} G(G, A) & & C(C, D) & G(G, A) \\ & & C(C, D) & F(F, G) \\ & & C(C, D) & F(F, G) \end{matrix}$
 když lítáš v oblacích snů,
 $\begin{matrix} C(C, D) & & F(F, G) \\ & & G(G, A) & C(C, D) \end{matrix}$
 tak čichej a směj se, ať je ti hej
 $\begin{matrix} G(G, A) & & C(C, D) \\ & & C(C, D) \end{matrix}$
 na pouti do nových dnů.
2. Bylo kolem půlnoci, když skončil ten fet,
 já sotva nohama plet', hlavu těžkou jak žok,
 pak šlo opačným směrem, přes modravý ret,
 vše, co večer jsem sněd a pil, už nikdy víc lehkej krok.

R:

R:

19. Lásko, mně ubývá kil (Lokálka / R. Bowling)

1. $\begin{matrix} G(G, A) \\ & & & & & D^7(D^7, E^7) \\ & & & & & D^7(D^7, E^7) \end{matrix}$
 Já sám pozdě večer jsem na hřiště vešel,
 vzal trenky a uslyšel smích,
 $\begin{matrix} A_{mi}(H_{mi}, H_{mi}) & D^7(D^7, E^7) & A_{mi}(H_{mi}, H_{mi}) & D^7(D^7, E^7) \\ & & & & & D^7(D^7, E^7) \end{matrix}$
 krásná se zdála, s koulí si hrála,
 $\begin{matrix} A_{mi}(A_{mi}, H_{mi}) & D^7(D^7, E^7) & G(G, A) \\ & & G(G, A) \end{matrix}$
 já se zeptal, zda vrhat s ní smím,
 jestli chceš, se mnou vrhej, pak pro kouli zdrhej,
 $\begin{matrix} G^7(G^7, A^7) & C(D, D) \\ & D^7(D^7, E^7) \end{matrix}$
 vždyť máš nejmíň metrák a půl,
 $\begin{matrix} D^7(D^7, E^7) \\ & G(G, A) \end{matrix}$
 rovná jak svíce už neřekla více,
 a já díky ní do vln sportu vplul.
2. Já denně pak vrhal jak po červeném víně
 a tuk zvolna měnil se v sval,
 já namísto piva jen kofolu srkal
 a kondiční fotbal jsem hrál,
 pak po celém roce s kyticí v ruce
 jsem za sličnou koulařkou šel,
 už se štíhlým pasem řek' třesoucím hlasem
 slov pár, co jsem dávno říct chtěl.
- R: $\begin{matrix} G(A) & & C(D) \\ & & C(D) \end{matrix}$
 Řek' jsem jí: „Lásko, mně ubývá kil
 $\begin{matrix} G(A) \\ & C(D) \end{matrix}$
 a mám nyní svaly, kde dřív bůček byl,
 $\begin{matrix} G(A) \\ & G(A) \end{matrix}$
 já cítím se králem, chci s tebou jít sálem,
 $\begin{matrix} G(A) \\ & D^7(E^7) & G(A) \end{matrix}$
 tvé 'ano' je můj velký cíl,
 řek' jsem jí: „Lásko, mně ubývá kil.“
3. To, co potom se stalo, mě úplně vzalo
 a po zádech rozběh' se mráz,
 ona v saku tam stála, dost divně se smála
 a hluboko zněl její hlas,
 aby výkon svůj zvedla, prý moc prášků jedla,
 a teď je z ní chlap, jak má být,
 pak pravil mi Věna, ten bývalý žena,
 slov pár, dodnes slyším je znít.
- R: Řekl mi: „Karle, mně přibývá kil,
 já cítil se krásně, když dívkou jsem byl,
 však nedbal jsem rady, teď pryč jsou mé vnady
 a v mlhách se ztrácí můj cíl,
 řekl mi: „Karle, mně přibývá kil.“

20. Máňa (Lokálka)

1. G^7 Ať jsem chodil, kudy chtěl, tak všude jsem se lidí ptával,
 G^7 když se láska prodávala, proč byl na ni tak ukrutnej nával,
 G^7 F C já jenom jednu dívku znám, co ráda s láskou pomůže,
 G^7 C je to Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
2. Když jde kolem mýho stolu, vždycky ke mně svoji hlavu skloní,
zašeptá: „Můj Bedřichu!“ a zavínáč jí ze rtů krásně voní,
má moje ctěný jméno tetovaný jehlou do kůže,
božská Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
3. Ráno nosí desítku a odpoledne na klíně mně sedá,
pak na pár dnů zmizí v dál a policie mravnostní ji hledá,
mně jenom jedno na ní vadí - že se lepí na muže,
božská Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
4. Na soustruhu vytočil jsem z bronzu pro ni prsten snubní,
od té doby, když jde kolem, řekne jenom: „Vagabunde, uхни!“ ,
že je prej volná jako ptakopysk, vázat se nemůže,
krásná Máňa, moje favoritka z buffet U růže.
5. Dnes už jako instruktorka školí dámy v erotickém klubu,
má prusvitný prádýlko a odpudivě zmalovanou hubu,
tady už ani láska jak dva trámy pranic nezmuže,
a tak vzpomínám, jak bejvávalo krásně U růže.

21. Osobák (Lokálka)

1. C G Měl v ramenou mñň, než si přál,
 C a veselý se býti zdál,
 F za volant sed', dal přímý směr,
 C G C snad dojet chtěl někam do Tater.
2. Ve tváři měl zdánlivý klid
a v očích touhu Niki Laudou být,
nocí i dnem svůj trabant hnál
na plný plyn, stále dál a dál.
3. Na značce „stop“ neuměl stát,
po hlavní jela Jawa padesát,
plechový běs zvaný Pionýr
zkřížil mu směr, ten malý štír.
4. Pak zazněl třesk a rána zlá,
kdo pospíchá, často prohrává,
jak skončil střet, vám povím rád:
plech vydržel, ne však laminát.
5. Teď, mistře, máš pro děti sběr,
před sebou cestu už ne do Tater,
míříš teď k vám vlakem nazpátek
a z auta máš stovky trsátek.

22. Panenka II. (Lokálka)

1. C [: Kdyby tady byla taková panenka,
 G^7 C která by mě chtěla, :]
 F C [: ta by musela mít dvacet dioptrií
 G^7 C a být podnapilá. :]
2. [: Proč by měla hledat na mé mužné kráse
kosmetické vady, :]
[: každá přece musí i bez brýlí poznat,
že netrpím hladu. :]
3. [: Kdybych měla s tebou přejít ruku v ruce
přes práh tvého domu, :]
[: musel bys mít v kapse předtištěné parte
a milión k tomu. :]
4. [: Kdybych já měl doma knihovničku plnou
knížek spořitelních, :]
[: musela bys vnést plnou náruč lásky
do chvil podvečerních. :]
5. [: Kdybych já ti měla náruč lásky dáti,
k čemu by ti byla, :]
[: pouhá slova totiž málo stačí k tomu,
bych se potěšila. :]
6. [: Nemám zájem v činy proměňovat slova
pro nestoudnou holku, :]
[: nebudu si přece v pokročilem věku
hrát na Travoltu. :]
7. [: Knihovničku prázdnou, a rozhýbat nechceš
ani svoje kosti, :]
[: najdu já si raději produktivnějšího
(Ami F G C)
člena společnosti. :]

23. Pistáciová (Lokálka / Petr Hapka)

1. G Emi G Emi Za mostem v úzké ulici ke krámek z dálky vonící,
 G Emi Ami D když trable mám se stolicí, jdu tam,
 Ami D Ami D potom, snad z úcty k tradici, klobásu dám si s hořčicí
 Ami D Ami D zelenou jak tři vodníci, a čekám, ach jo.
- R:** G Emi G Emi G Emi Ami D Ty jsi má pistáciová, úplně celá, celičká pistáciová,
 Ami D Ami D C D G nádherně pistáciová, hm hm, pistáciová.
2. Ne vždycky jídám dobroty, častěji žvejkám flákoty,
s trávením mám pak trampoty a tiše vzdychám,
když doktor stojí za vraty, cítím už klystýr, no, a ty
upadáš přitom v záchvaty a voláš, ach jo.
- R:**
3. Už dobře je to dvacet let, vždycky, když přijdeš na oběd,
nezapomeň si přivonět a často vzdycháš,
a já, květinka nevinná, ještě než začne hostina,
kápnu ti rtuti do vína a pak si počkám.
- R:** Budeš má pistáciová, úplně celičká pistáciová,
famózně pistáciová, hm hm, pistáciová.

24. Poslední playboy (Lokálka / Zdeněk Rytíř)

1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaků před velkou chvílí sváteční,
než jsem se prvně ocit' v saku a šel na první taneční,
hned první dotek sličné dívky vyvolal ve mně nutkání,
pak jsem se doma napil slivky a propad' touze poznání.

R: Prohlížím svůj první Playboy, podivné cítím vzrušení
a vyzývavý pohled slečny, co o mně nemá tušení,
vidím, že navždy jsou pryč doby, co vůbec nic jim nedlužím,
že konečně budu mít hobby, které mi dlouho vydrží.

2. Koníček to byl věru velký, přinášel mnoho krásných chvil,
při kterých člověk často touží, aby se čas zastavil,
až jednou pošťák přines' psaní, dokonce doporučené,
pak jsem dva roky nebyl k máni, a když, tak celý v zele-
ném.

R: Prohlížím barevný Playboy a pláču jako krokodýl,
vždyť jsem už měsíc bez vycházky a budu možná ještě dýl,
ta doba je tu pro mě perná, co odříkání ukrývá,
hlavně buď, milá, doma věrná, mně též jiného nezbývá.

3. Snad jsem až příliš na vše spěchal, logicky došlo na sobáš,
asi jsem někde něco nechal, a tak mě, milá, navždy máš,
pár roků šlo to celkem slibně, až jednou, brzy po ránu,
našel jsem doma chlapa z Libně v mém proužkovaným py-
žamu.

R: Prohlížím poslední Playboy, podivné cítím vzrušení,
co ten chlap na mý ženský viděl, teď vážně nemám tušení,
vidím, že zase přijdou doby, co vůbec nic mi nedluží,
a já zas budu mít svý hobby, které mi dlouho vydrží.

25. Romeo a Julie (Lokálka / Jiří Šlitr, Zdeněk Marat)

Julie, chci ti jenom jednu větu,
jenom jednu stručnou větu vyjevit,
Julie, z hlávek zelí tvoje jméno
na záhoně vysázeno chtěl bych mít,
aby mi tvé jméno, Julie, připomínalo kalorie, jé a jé a jé a jé,
až se bude večer stmívat, Júlino, Júlino, Júlino,
přijdu si k vám chvíli zahrát domino, domino, domino, domino,
budeme nad kávou černou hýčkat naši lásku věrnou,
aby stále byla s námi, Júlino, Júlino, Júlino, Júlino,
nechoď za mnou raději, milý Romeo, Romeo, Romeo, Romeo,
nebo bude doma pěkný ródeo, ródeo, ródeo, ródeo,
táta sundá řemen z gatí, jako včera zas tě zmlátí,
víš, jak to bolelo, Romeo, Romeo, Romeo, Romeo, Romeo, Romeo,
někdy si myslívám, když stojím pod tvou pavlačí,
že jeden výprask moji lásku zlomit nestačí,
víš přece, že nic neleká smělého Monteca,
tak ať se táta nemračí,
jsi jako mladý motýl, který dostal do hlavy,
vidím, že jedna rána drzosti tě nezbaví,
zmiz, nebo doběhnu si hned pro lehký kulomet,
pak poznáš, kdo je Capulet,
snad řek' jsi víc, než chtěl jsi říct, to už se stává,
bude to tím, že hlava tvá málo je zdravá,
že se mi hlava točí, za to může fernet snad,
teď pěstí na obočí musím ti své verše psát,
to všechno bude jenom tím, co dávno dobře vím:
že láska nedá lidem spát, že láska nedá, nedá lidem spát,
kde ses včera pral a s kým,
ty můj kvítku medový, to se nikdo nedoví,
kdo tvé oči tak podmaloval,
to se těžko pochopí, jenom těžko pochopí,
Capulet to byl, já vím,
jeho rukopis já znám, i já ho dobře znám,
hned s tím lumpem zatočím, jeho smělost potrestám,

27. Sokolov (Lokálka / V. Tesařík)

pak dostal Montec nápad a hned se začal sápat na sousední rodinu,

mydlili se roky, tekly krve stoky, měly barvu karminu,
 Romeo vypil čaj z máty a zíral, jak si bratři lámou hnáty,
 ten vyléčil kašel, hned pod pavlač zašel, a tam Julče zazpíval:

Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
 teď už se, celkem vzato, nemusíme bát,
 zůstali jsme tady sami, dva domy a vkladní knížky s námi,
 zkrátka a dobře, už máme, co jsme chtěli, teď se budem mít!

26. Svatební obřad (Lokálka / B. Sherill, C. Taylor, J. Strickland)

Rec: Vážený snoubenci, rozhodli jste se jít společnou cestou životem jako manželé. Protože k tomu splňujete všechny předpoklady a znáte, doufám, vzájemně svůj zdravotní stav, není námitek proti uzavření vašeho sňatku. Táží se vás proto, panno nevěsto: vstupujete dobrovolně do manželství se zde přítomným Jiřím Gregorou a chcete s ním společně žít ve dnech dobrých i zlých?

1. Co mi zbývá, pane rado, teď musím říci „ano“,
 vždyť už tři dítká v chaloupce mám
 a další už kope pod mým župánkem z froté,
 a konečně tatínka znám.

Rec: A nyní se táží vás, pane ženichu: vstupujete dobrovolně do stavu manželského se zde přítomnou Františkou Zapadlovou a chcete s ní společně žít ve dnech dobrých i zlých?

2. Ó, ano, milý pane, proč měl bych říci „ba ne“,
 jsem hospodář, mám statku půl,
 teď vyžením k létu celou pracovní četou,
 taký kauf, to by nebral jen ... hlupák!

*: Prstýnek z mědi už na prstech svědí
 a protká svým leskem náš dům,
 co dál si říct, jsme šťastni, jsme svoji
 a vstříc jdeme pracovním dnům,
 tak přejte teď nám úrodný lán,
 vždyť v šesti se to táhne lín,
 ty, Jiří, ty, Fáno, je dobré říci „ano“,
 ač Amor nebrousil šíp.

1. [: Nejlepší hoši jsou z kamenouhelný pánve,
 nejlepší hoši jsou z okolí Ostravy. :]

R: Ramena, štíhlé pasy, namalovaný řasy,
 záblesk na lepší časy, vyraženej zub.

2. [: Sokolov, Sokolov, Sokolov, ani tam to není špatný,
 Sokolov, Sokolov, Sokolov, tam je to teda fajn. :]

R: I v povrchovým dole oslovujem se „vole!“,
 nocleh na jednom stole, hlava jako střep.

3. [: Nejlepší hoši jsou z kasáren Jana Žižky,
 nejlepší hoši jsou z okolí Milovic. :]

R: Dobře rozjetá pitka, k půlnoci menší bitka,
 nakopnutá řitka, vyraženej dech.

4. [: Libavá, Libavá, Libavá, ani tam to není špatný,
 Libavá, Libavá, Libavá, tam je to teda fajn. :]

R: Cvičák - opičí dráha, urostlý četař Bláha,
 dobře míněná snaha, zlomená klíční kost.

5. [: Nejlepší hoši jsou z tělovýchovných jednot,
 nejlepší hoši jsou z plochy Strahova. :]

R: Trenýrky, bílá trička, tvrdá metrová tyčka,
 svaly a růžový líčka - no to je skladba snů!

6. [: V Sokole, v Sokole, v Sokole, ani tam to není špatný,
 v Sokole, v Sokole, v Sokole, tam je to teda fajn. :]

R: Rozpočítání na tři, ke mně svou sílu napři,
 božíčku, vždyť jsme bratři, tak to má přece bejt.

R: Tváře od ucha k uchu, dvacet na jednu sprchu,
 konečně je to v suchu, ať žije první slet!

Rec: Raz dva!

28. Sever proti Jihu (Lokálka)

1. Když skinhead válčí s Romem a ROI jde do války,
na poli místo pšenice teď rostou nunčaky,
tam v dáli u Náchoda teď vidíš Poláky,
jak cpou do kufrů kabanos a šunky metrčky.
- R:** Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
notuje si lampasák, když svlíká tepláky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší v knajpě sedět a zvedat tupláky.
2. Osmahlý muž v mercedesu volá: „Skini jdou!“
a vedro je tak hrozný, že dál už nemohou,
snědá tvář se otočí, svým očím nevěří:
romobití odkládá se, dnes je příměří.
- R:** Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
skřipá chrupem estébák, když svlíká modráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a množit letáky.
3. Až tahle válka skončí a v zemi bude klid,
své čáky a břitvy zas dáme přibrousit,
až zeptaj' se tě: „Hrdino, cos' dělal za války?“
„Já udatně se skrejal a leštil bodáky!“
- R:** Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
notuje si poslanec, když sčítá drobáky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a nesrat Slováky!

29. Smutný psaní (Lokálka)

1. Dnes je pro mě černý, nejsmutnější ráno,
dopis dostal jsem barvou khaki zdobený,
matně tuším, co je tam uvnitř napsáno,
když ho vidím, oči mám zarosený.
2. Tak tu sedím, v ruce mám tak smutný psaní,
doktor píše, že prý ploché nohy mám,
k tomu tyfus a střevní zauzlení,
tak mi poštou modrou knížku posílá.
3. Kdybych šel hned nejrychlejší moped sedlat,
do kasáren letět chtěl bych jako blesk,
jsem tak zoufalý a nevím, co mám dělat,
někde v bufetu snad pitem spláchnu stesk.
- Rec:** Vzpomínám si ještě na to smutný ráno, kdy kamarádovi
Zapadlovi spadla na hlavu traverza. Přesto narukoval
a dotáhl to po deseti letech až na dělesloužičího desátníka.
Proč on dostal vojenskou uniformu, a já ne? Ptám se - proč?
- 4.=3.

30. Šulc (Lokálka / Jiří Brabec)

1. Tam někde v dále oheň kvet', a tak jsem k němu jel,
jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,
ten stařík s tváří vrásčitou a břichem jako sulc
vyprávěl pověst letitou o muži jménem Šulc.
- R:** Byl to Šulc, byl to Šulc.
2. Byl v kraji klid, a pak se začlo stavět sídliště,
lidé se tam hrnuli jak na mravenišťě,
nějak váznul materiál, stavba měla skluz,
a toho dne se objevil zedník jménem Šulc.
- R:**
3. Měl tváře bílý od malty a oči jako len,
hleděl jimi do dálky celý dlouhý den,
my všichni na něj koukali, co se bude dít,
pak jména svý jsme říkali, a on z lešení slít'.
- R:**
4. Měl šaty z módy vyšší snad, v tom se nevyznám,
když unavenej na zem pad' k žlutejm diviznám,
pak se zdvih', řek': „Už jsem fit, můžem na to jít,“
a dřív, než jsme se nadáli, začal štorcku zdít.
- R:**
5. Pak se začly objevovat staré závady,
spodní voda nahlodala chabé základy,
špatně tvrdly betony, co míchal mistr Kunc,
kdo je zbaví pohromy? Zedník jménem Šulc.
- R:**
6. Prohlásil, že na vině je chybná projekce,
zachrání to jenom betonová injekce,
pak se první přihlásil, že má na to kurs,
a míchačku svou pohladil, on jmenoval se Šulc.
- R:**
7. Šulc spustil fanku trochu níž, než do základů vlez',
a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes,
a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
a tím, že rány zazněly, byl zachráněnej plán.
- R:**
8. Šulc vyšel ven, měl pevnej krok a řek': „Je hotovo,
teď uvařte mi grog, já spravil dílo Kuncovo,“
pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej punc,
a na stavbě byl mrtvej klid, on jmenoval se Šulc.
- R:**
9. Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
my dali jsme si po loku, i stařík zvolnil puls,
jen já mám kalfas v batohu a mý jméno je Šulc.
- R:**
- R:**
- R:**

31. Svobodníček (Lokálka)

1. C G C
Když jsem byl mladičkový svobodníček,
 F C
spadl mi granátek na malíček,
 F C
[: ouvej, ouvej, to to bolí,
 Dmi G C
hledám svůj malíček po okolí. :]
2. Kdybych na malíček pustil minu,
hledal bych teď celou končetinu,
[: jeden prstík - to nic není,
mám přece na úraz pojištění. :]
3. Mám svého milého u péchoty,
pečuje ve skladu o kalhoty,
[: bez prstíku na nožičce
vrátí se domů k své holubičce. :]
4. Po svatbě hned prvním okamžikem
přestane naříkat nad malíkem,
[: na rukách má prstů dosti,
může mi pomáhat v domácnosti. :]
5. Má milá, musím ti zkazit radost,
vojnu nevyměním za domácnost,
[: je mi dobře u péchoty
za čtyři tisíce bez roboty. :]

32. Troška jazzu (Lokálka)

- *: D G
Zazpívej, Véno, everybody, Véno,
 D A^7 D
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!
1. D A^7
Jako dítě pětileté prožíval jsem bezstarostné časy,
 D
měl jsem vizáž andělíčka a na lebce kučeravé vlasy,
 D^7 G
léta ale přibývala a z mé krásy dačo zmizelo,
 D A^7 D
dnes po celé délce hlavy už si můžu ťukat na čelo.
2. Kdepak jsou ty krásné časy, kdy mně v partě říkávali „Máňa“,
odvál je stříbrný vítr, jak to kdysi sepsal Šrámek Fráňa,
život se mnou míchal karty a já s ním hrál „hop anebo trop“,
„hop“ většinou nevyšlo, a zvláště jednou na betoně flop.
- R: D G
A proto naber dech, Véno, usměj se, Véno,
 D A^7
lebku přestaň máčet vodou březovou,
 D G
zazpívej, Véno, everybody, Véno,
 D A^7 D
tvůj hlas, ten vrátí éru jazzovou!
- Rec: Jo, jazz - to je moje krédo! Všimněte si, prosím, mé
doprovodné jazzové kapely - teď právě bravurně mění D-dur
za
A7, a ty synkopy jim může závidět i sám Charlie Valdauf!
3. Jednou budu populární, a to moji samolibost těší,
snad mě jenom trochu mrzí, že nebudu první Věna s pleší,
porostu na poli slávy, všichni budou takhle maličký,
pak Lokálka může místo muziky hrát v parku kuličky.
 D
- R: + zazpívej, Véno ... Jazz!

33. Vyznání citově vyprahlé jalovice (Lokálka)

1. D A^7
Má máma stála v boxu dvacet pět,
 D D^7
toužila po lásce ve věku tří let,
 G D Hmi
až jednou přišel za ní mladý inseminátor,
 D A^7 D
lásky novátor.
 D A^7
- R: Jé, tou krávou, krávou chci se stát
 D D^7
a svůj první litr mlíka státu dát,
 G D Hmi
až přijde den, kdy z pastvin zavolá mě známý hlas,
 D A^7 D
krávou chci se stát.
2. Inseminátor zaved' trubičku
a nedal mámě ani hubičku,
ta z toho ihned měla oblíbený mindráky,
no případ pro tři Plzáky.
3. Kráčela jsem pak osudu vstříc,
i když pravej táta měl o dvě nohy víc,
přes tenhle drobněj pokles přijali mě u stáda
a žiju si - no paráda.
- R:
4. Stávám nyní v boxu dvacet pět,
nevím, co je hlad, žízeň ani smád,
už dávno za sebou mám mladá léta telecí
a v lásce chci být nad věcí.
5. Mám jen touhu stát se maminkou,
přítomnost bejčka není podmínkou,
nežli mít na padesát švagrových jen ve stádě,
tak dám přednost náhradě.
- R:
R:
- ### 34. WC (Lokálka)
1. G
Za chvíli noc bude dnem, procházím svým záchodem,
 D^7 G
možná, že dnes přijde on - můj neznámý,
mísy bílé jako sníh, lesklá čísla na dveřích
 D^7 G
jsou mi svědkem, že se snad utrápím.
- R: C G D
Nevadí, nevádí, přece příroda si sama poradí,
 G G^7 C
co je tenhle městskej záchod záchodem,
 G D^7 G
neviděl ženu postrelenú Amorem.
2. Až přijde unaven z cest, dám mu klíček s číslem šest,
na šestce je vždycky papír, tam je ráj,
myšlenky můj dostávají' tvar, když pucuju pisoár,
jak ten kvítek na stráni usychám.
- R: Nevadí, nevádí, jenom práce rány v srdci zahladí,
vyfasuju si teď kilo šampónu,
budu čistit madla vod splachovadla, budu snít.
3. Veliký můj úlek byl, když se on k nám přiřítíl,
byl jak stěna, v očích výraz prosebný,
vše je pozdě, cítím už: neudržel to ten muž,
tvář mu polil ruměncem a byl můj.
- R: Nevadí, nevádí, moje valcha si s tím hravě poradí,
co jsou proti naší lásce kalhoty,
nic neznamená, že si šplouch' i - kam? - do boty!

35. Záchytko (Lokálka / T. Kartner)

1. Jednoho večera vyšel jsem za šera do města kulturně zrát,
divadlo zavřený, v kině tři stařeny a film, co neměli hrát,
naproti v bufetu šenkýřka v korzetu kývla, ať přistoupím blíž,
měkké jsem povahy, bez dlouhé úvahy hned jsem šel pozvednout číš.
R: Záchytko známá na návisi za můstkem,
nepřešel týden a máš mě tu zas,
s harmonikou šel bych hned zazpívat si,
však pálí mě záha a neslouží hlas.
2. Přijal jsem s díky pozvání dívky do klubu, kde hraje beat,
tančit je zdravo, a zvláště s dámou, tak proč bych tam neměl jít,
jatýrka telecí, po nich pár dvouděcí bílého vypil jsem ex,
tři sklenky koňaku, dva litry burčáku, pak trapný pokus o sex.
R: Je třeba kázně, řek' jsem si rázně, musím do poradny jít,
doktor jak táta duši mi slátá, poradí, jak přestat pít,
pod plným věšákem rumem a koňakem v čekárně krátil jsem čas,
kdo z vás mi odpoví, proč MUDr. Součkovi lahví pak zkrivil jsem vlas.

R:

36. Zpátky do Evropy (Lokálka)

1. Deset let žili jsme se ženou poměrně v klidu,
plodili děti a chválili dělnickou třídu,
potom se v ložnici změnila poměry,
marně jsem volával na Linku důvěry
a ptal se ženy i doktorů, jak k tomu přijdu.
2. Mívala ráda jen mě a Mickeyho Mouse
do chvíle, než prvně spatřila Václava Klause,
od těch dob řeší jen finanční otázky,
ze zdí se usmívaj' brejlatý vobrázky
a pusku dostanu nejlepší po roční pauze.
3. Co budu vykládat, vězte, že užil jsem strachu,
nebyl bych první, kdo dočkal se v manželství krachu,
povídám: „Neblbni, stará, po tobě potopa,
co řekne našemu rozkozu Evropa?“,
odpověď zněla, že nestojím za ránu prachu.
4. Šoup' jsem ji v košilce na mráz doprostřed flóry,
aby už přestala dělat ty občanský fóry,
promrzlá na kost mi zas řekla „balíku“,
naprosto odmítla změnit svou taktiku
a cestou mírovou vyřešit manželské spory.
5. Tak jsem si řek': dost už těch bláznivejch příhod,
chytil ji pod krčkem a přivřel vzduchovej přívod,
teď už vím bezpečně, že přišla k rozumu,
no vida, nestálo to ani korunu
[: a mám zas v ložnici doložku nejvyšších výhod. :]

37. Zlaté střevíčky (Lokálka)

1. Moje střevíčky jsou jako ze zlata,
když je mám, připadám si hrozně bohatá,
ty si vezmu jen v onen slavný den,
až se sejdeme ve Stuttgartu ty a já.
2. O příslib a vízum neměj obavy,
dobře víš, že můj děda byl Král Šumavy,
vezmi valuty, je to na tudy,
že se sejdeme ve Stuttgartu ty a já.
3. Plížíme se spolu k státní hranici
lesním tichem, kde nemaj' úřad celníci,
je to jako sen, už se blíží den,
kdy se sejdeme ve Stuttgartu ty a já.
R: Ach, jsou samé zlato, ach, ty stojíš za to,
zlaté střevíčky na nohou, ty tolik krásné jsou,
jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,
když ty střevíčky na nohou po Golden Strasse jdou.
4. Na tu chvíli čekal jsem přes deset let,
beru zásobník a lehký kulomet,
jaký krásný čas, chvěje se mi hlas,
z dálky už je slyšet rajské „was ist das?“
5. Za drát chytly se mé šaty z hedvábí,
bílá světlice hraničáře přivábí,
ostrý světla jas, štěkot psa, pak hlas,
ruce dáti rychle vzhůru přišel čas.
R: Ach, ty stojíš za to, ach, jsou víc než NATO,
černé kanady na nohou, ty nejrychlejší jsou,
jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí
ty hvězdičky na ramenou našich psodovod.
6. Sbohem, lásko, loučím se se svobodou,
já bloud myslel, že chytili nás náhodou,
než ti jasná zář osvítila tvář
a pak v klopě odznak „Vzorný hraničář“.
R: La la la ...

38. Zahraniční student (Lokálka)

1. G D
 G D
Jsem jeden z mnoha asijských
studentů, kteří tady z knih
 G
studují divnou českou řeč,
 D
v létě procházím po lesích,
 G D
v zimě čumím na bílý sníh,
 G
ze psaní „i“ mě bere křeč.

R: $G(G, A)$ $C(C, D)$
Máte tu dobré pivo, špatné rákosí,
 $D(D, E)$ $G(G, A)$
rýžové klobouky se u vás nenosí,
 $C(C, D)$
jedový pavouk tady vůbec nekousat
 $D(D, E)$ $G(G, A)$
a mosty liánový tělem nehoupat,
 $C(C, D)$
rybářské džunkky nejsou nikde k vidění,
 $D(D, E)$ $G(G, A)$
já neregistrovat po rýže pídění,
 $C(C, D)$
ta vaše knedlíky plněné houskami,
 $D(D, E)$ $G(G, A)$
jen samá Sparta, hašíš těžko k dostání.

2. Však radši si hlavu zahrabu,
než zpátky domů do svrabu,
tam u nás není žádná Klaus,
kašlu na moje profesi,
koupím si na kšeft koncesi,
budu šít kalhot Levi Strauss.

R:

R: Máte tu dobré buchtý, hlavně blondatý,
kožichy na zimu ošklivé, chlupatý,
málokdo u vás nosí v těle žloutenku,
a my zas nenosíme v dešti pláštěnku,
šaty si necháváte ušít ve Vksu,
doktor vám nenapiše berle z bambusu,
tak tenhle píseň berte jako pozvánku,
dřív nebo později se sejdem ve stánku!

1.	Lokálka	Ach, dcérko	1
2.	Lokálka / T. T. Hall	Balíček karet	1
3.	Lokálka / H. Howard	Blizzard	2
4.	Lokálka / Willie Nelson, Waylon Jennings	Dva	2
7.	Lokálka / Lee Hazlewood	Fit pro život	3
5.	Lokálka / Johnny Cash	Folsom email blues	2
6.	Lokálka / L. Payne	Franta Novák	2
8.	Lokálka / Eman Prkno Sally	Indulona	3
10.	Lokálka / E. Ricardi, L. Albertelli	Jaká je	4
9.	Lokálka / Tomáš Linka, Jindřich Šťáhlavský	Jaro	4
11.	Lokálka	Ještě já se podívám	4
14.	Lokálka / R. Thenissen	Kdo váhá	5
12.	Lokálka / Jiří Zmožek	Kouřová	5
16.	Lokálka	Kouzelné zrcadlo	6
15.	Lokálka / M. Robbins	Kristýna z El Paky	6
13.	Lokálka	Kroužek	5
19.	Lokálka / R. Bowling	Lásko, mně ubývá kil	7
18.	Lokálka / Zdeněk Rytíř	Lehkej krok	7
17.	Lokálka / A. Hammond	Léta běží	7
20.	Lokálka	Máňa	8
21.	Lokálka	Osobák	8
22.	Lokálka	Panenka II.	8
23.	Lokálka / Petr Hapka	Pistáciová	8
24.	Lokálka / Zdeněk Rytíř	Poslední playboy	9
25.	Lokálka / Jiří Šlitr, Zdeněk Marat	Romeo a Julie	10
28.	Lokálka	Sever proti Jihu	11
29.	Lokálka	Smutný psaní	11
27.	Lokálka / V. Tesařík	Sokolov	10
26.	Lokálka / B. Sherill, C. Taylor, J. Strickland	Švatební obřad	10
31.	Lokálka	Svobodníček	12
30.	Lokálka / Jiří Brabec	Šulc	11
32.	Lokálka	Troška jazzu	12
33.	Lokálka	Vyznání citově vyprahlé jalovice	12
34.	Lokálka	WC	12
38.	Lokálka	Zahraniční student	14
35.	Lokálka / T. Kartner	Záchytka	13
37.	Lokálka	Zlaté střevíčky	13
36.	Lokálka	Zpátky do Evropy	13